

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus,
tum pro omnibus fidelibus communicaturis**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An sit casus in quo communicare quis sine Confessione, & item sine
Contritione, atque adeo in peccato mortali possit, §. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

70 Quare hominem habentem dubium alicujus peccati mortalis, sine ullo periculo peccandi, existimo accedere posse ad Eucharistiam, etiam non præmissa confessione in casibus explicatis: puta cum deponitur practicè dubium, vel per ignorantiam invincibilem creditur id esse licitum.

§. 10.

An sit casus, in quo communicare quis sine confessione, & etiam, sine contritione, atque adeo in peccato mortali possit.

71 **H**Uc facere videntur ea, quæ n. 36. & 37. diximus de non potente elicere actum contritionis: cui nihilominus dimidiatam confessionem exhibere concessum sit; sed tamen fortior nunc est casus: agimus enim de eo, qui nec contritionem eliciendi virtutem habet,

habet, nec confessione ulla, etiam dimidiata, gaudere potest.

Tam benigna sunt viscera Misericordiae Domini, ut non dedignetur excusare aliquando pervicaciam nostram. Invenio enim unum, vel alterum calum, in quo quis purissimam communionem in peccato sumere, sine peccato, possit.

72 Etenim, ex supradictis constat, Sacerdotem, qui, incepta bona fide missa, recordatur se mortalis culpæ reum, debere elicere actum, saltem à se estimatæ contritionis. Sed jam, si non possit, seu experiatur actum illum sibi valde esse difficilem, quid agat? Confiteri non potest, conteri nequaquam valet, Sacrificium inchoatum relinquere, ob infamiam inde sibi resultantem, difficillimum est. Quid ergo ab anima sic affecta superest extorquendum? Probabile est esse ex aliquorum sententia ju-

a Vasquez
de Euch.

dico,

hunc non peccaturum mortaliter, si cum hujusmodi conscientia peccati mortalis, & cum eo dolore, quem tunc potest elicere, missam prosequatur, consecret, communicetque. Ratio est, quia præceptum dignè communicandi non videtur tam arctè fideles astringere, ut cogat Sacerdotem, cum tanto suo decore, ab incepto sacrificio discedere. Tunc autem ejusmodi Sacerdos non acquirat gratiam, sed tamen non peccabit.

73 Idemque erit de laico, b qui jam jam recepturus sacram Synaxim ante linteum, nec sub aliquo prætextu sese remove- re valens, peccati mortalis recorderur, nec conteri possit. Par ratio est. Notent c hanc doctrinam scrupulosi, animoque semper timidi: qui, quamvis vere eliciant contritionis actum, nunquam tamen se eliciisse sibi persuadent.

disp. 207. c. 1. n. 3. 4. Hurt. ad disp. 9. de Euchar. diff. 1. De Lugo de Sacr. d. 9. sect. 1. n. 8.

b Ibid.

c Ut notat pro scrupulosis S. Bonav. apud Bonac. d. 4. de Euch. q. 6. p. 1. n. 19.

74 Quid si Sacerdos, de quo loquimur, posset uno ex sequentibus modis ab incepto sacrificio desistere? Nam si esset v. g. in Sacello privato, Missæ ministro puero solum assistente, a quo notam pati non esset valde laborandum, cum sine gravi infamia ab altari sese subducere facile posset; obligatur ne subducere? Deinde si posset deliquium simulare, vel quid simile; illum ne ad similem fictionem obstringemus?

75 Respondeo ad ejusmodi deliquit prætextum arctare illum non possum: quia est remedium nimis extraordinarium, ac pluribus inconvenientiis obnoxium, ad quod non tenemur. Illud de puero sic tempero, ut, si posset Sacerdos de illo, sive quocunque alio ministro fidere, spemque haberet, intra tempus competens, se recolligendi, atque adeo se conterendi; existimem

mem debere Sacerdotem vel non
 curare missam aliquantulum ex-
 tendere, vel aliò, si facile posset,
 ministrum intra illud compe-
 tens tempus rediturum, mitte-
 re: relinquere autem sacrum
 nullo modo approbo Ratio est,
 quia in priori modo salvatur in-
 famiæ nota, in posteriore non
 item: nam minister, quamvis
 unicus, & licet puer, semper
 posset obloqui contra Sacerdo-
 tem sacrificium interrumpen-
 tem. Multo magis id non esset
 faciendum, facta consecratio-
 ne, ne sacrificium imperfectum
 relinqueretur.

76 Iam vero alium casum af-
 ferunt Doctores, & in quo excu-
 satur à sacrilegio peccator, si
 communicet. Nam si v. g. ir-
 ruente Paganorum, vel Hæreti-
 corum multitudine in Eccle-
 siam, timeretur Sanctissimæ Eu-
 charistiæ contemptus; tunc si
 delis quicumque existens in

*De Lug.
 disp. 14. de
 Euc. sect. 1
 n. 3. Diana
 p. 5. tr. 12.
 res. 74. fi-
 ne.*

E mor-

mortali, nec in illa subita irruptione potens sese facile concutere, posses (immo addo libens quod deberet) ad vitandam injuriam, quæ timetur tanto Sacramento, illud assumere: sicut etiam posset, deberetque non je-

*e Vasq. a- junus. Immo e & laico Sacra-
pud de Lu tiffimum Christi corpus tange-
go de Euc. re, idemque instar Mariæ & Sco-
disp. 15. tiæ Reginae, suis se manibus
sec. 4 n. 87 communicare, sine ulla hæsitati-
& De qua one, in similibus casibus lice-
idem de ret.*

Lugo d. 18

sec. I. n. 25

§. 11.

*An liceat laico quotidiana
Communio.*

77 **H**uc reducimus difficultatem: quia ad communionem adeo frequentem magna certè spiritualis dispositio requiritur.

Iam licere communionem quotidianam laico, etiam usoraro,